

Dkt. Leslie Allen, Maombolezo, Kipindi cha 3, Maombolezo 1:1-11

© 2024 Leslie Allen na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Leslie Allen katika mafundisho yake kuhusu kitabu cha Maombolezo. Hii ni kipindi cha 3, Maombolezo 1:1-11.

Hapa tunafikia video yetu ya tatu kuhusu kitabu cha Maombolezo.

Tumekuwa tukiangalia historia ya Maombolezo na kufikiria sana kuhusu ulimwengu wa Maombolezo, ulimwengu ulio nyuma yake, na mila ambazo inazichukua na kuzitumia. Na sasa, tunafika kwenye sura ya kwanza na mstari wa kwanza, na tunatumaini kufikia nusu ya kwanza ya sura. Tunapaswa kusoma mstari wa kwanza hadi wa kumi na moja.

Lakini bado kuna kazi ya msingi ambayo tunahitaji kufanya, lakini tutaifanya katika muktadha wa maandishi. Sasa nahitaji kusema mwanzoni, kitabu cha Maombolezo ni onyesho la kazi ya huzuni, na ni usomaji muhimu sana kwa mtu yeyote anayeomboleza na kwa walezi wake. Kinaweka ajenda ya machozi, mazungumzo, na wakati wa safari hiyo kupitia huzuni.

Kitabu hiki kinaonekana kuwa hati ya liturujia, ibada inayofanywa ili kusaidia jamii ya Yuda kukubaliana na anguko la Yerusalemu mwaka wa 586 KK na janga la kitaifa lililotokea. Na tunapaswa pia kugundua kwamba kuna kazi fulani ambayo Maombolezo hufanya, ambayo manusura walioshtuka wanaposikiliza, mtsekaji mwenzao anawashauri kwa kutumia mila za Kiyahudi za kuomboleza, na anaunganisha njia, njia za huzuni, hatia, na malalamiko, na anawatia moyo kutaniko kuelezea njia hizi wenyewe. Kwa kusudi hili, anaanzisha mhusika, Sayuni, ambaye sio tu anawakilisha mfano halisi wa mahali katika Yerusalemu ambapo panaharibiwa lakini pia anawakilisha jamii, na Sayuni anafanya kama mfano wao wa kuigwa.

Kisha yeye mwenyewe, mshauri huyu, anachukua jukumu la mponyaji aliyejeruhiwa, akipata uaminifu wao anaposhuhudia majeraha yake mwenyewe na jinsi alivyoyashughulikia. Sehemu muhimu ya ushauri wake ni kutoa tafsiri ya janga hilo. Akiigeukia sheria na manabii, anatambua mpango wa maongozi wenye sehemu mbili, kwanza hasi lakini hatimaye chanya.

Hatimaye, kutaniko linaweza kufikia hatua ya mabadiliko katika huzuni yao. Wanatamka huzuni yao wanapojisalimisha kwa Mungu katika sala yao ya moyoni. Ingawa huzuni ya kibinadamu ina aina nyingi zisizo na kikomo, walio na huzuni watapata hisia-mwenzi zinazokaribishwa katika Kitabu cha Maombolezo, huku wale walio karibu watapata kutiwa moyo kuonyesha huruma, wakilia pamoja na wale wanaolia.

Ninapaswa kutumia Toleo Jipya la Kawaida la Revised Standard ninapopitia maandishi, lakini pia ninarejelea Toleo Jipya la Kimataifa njiani. Katika Sura ya 1, tunapata herufi ya kwanza ya kikrostiki, na nilisema hapo awali kwamba imeundwa na orodha, orodha ya alfabeti, kupitia herufi za Biblia. Ndiyo maana ina mistari 22 kwa sababu kuna herufi 22 katika alfabeti ya Kiebrania.

Kile ambacho mshauri anahitaji kufanya hapa ni kuwafanya waumini wakabiliane na hali halisi ya hasara ambazo jamii hiyo imepitia. Lazima waangalie hali halisi yao moja kwa moja usoni, na wanahitaji kushughulikia hali halisi hii kwa kukumbuka kwa uchungu hasara hizi na kutoa maelezo ya hitaji la kufyonza na kukubali kilichotokea. Huu ndio mchakato.

Msimulizi, ambaye pia ni mshauri, anapitia hasara ambazo zimepatikana na jamii katika sura hii ya kwanza. Hilo ni usemi wa huzuni sana. Nilitaja haraka mara ya mwisho kwamba kuna njia tatu au njia tatu zinazojirudia katika Kitabu cha Maombolezo.

Kuna hatia, kuna huzuni, kuna hatia, na kuna malalamiko. Tutagundua yote yakijitokeza tena tunapopitia. Yanahitaji kurekebisha na kutolewa tena na tena.

Hakuna mantiki ya huzuni. Inajitokeza huku na huko kati ya vipengele tofauti ambavyo tunaona vinaonekana kama sehemu ya huzuni. Rasilimali nzuri niliyoipata ni kitabu cha Gerald Sitzer kinachoitwa A Grace Disguised.

Alipata uzoefu mbaya wa kupata ajali ya gari, na matokeo yake, mama yake, baba yake, mkewe, na binti yake walifariki. Huko, aliachwa na wanawe mwishoni, nao walikuwa wakiomboleza. Ilibidi apitie huzuni hii.

Njia moja anayoelezea jinsi alivyopitia huzuni hiyo ni kama ifuatavyo. Alisema alikuwa na ndoto akiwa macho, na akili yake ilikuwa ikifikiria giza na jua linalozama, na akasema, nilikuwa nikikimbia magharibi kwa wasiwasi nikijaribu kwa bidii kulikamata, jua linalozama na kubaki katika joto na mwanga wake mkali, lakini nilikuwa nikipoteza mbio. Jua lilikuwa likinipiga hadi upeo wa macho na likatoweka hivi karibuni.

Ghafla nilijikuta niko gizani. Nikiwa nimechoka, niliacha kukimbia na kutazama begani mwangu kwa wasiwasi kuelekea mashariki. Niliona giza kubwa likinijia.

Niliogopa sana na giza hilo. Nilitaka kuendelea kukimbia baada ya jua, ingawa nilijua kwamba haikuwa na maana, kwani tayari ilikuwa imejidhihirisha kuwa ya haraka kuliko mimi. Kwa hivyo, nilipoteza matumaini yote, nikaanguka chini, na nikakata tamaa.

Wakati huo nilifikiri kwamba ningeishi gizani milele. Nilihisi hofu kubwa nafsini mwangu. Kisha anaendelea kusema, dada yangu, Diane aliniambia njia ya haraka zaidi kwa mtu yeyote kufikia jua na mwanga wa mchana si kukimbia magharibi akifuatilia jua linalozama bali kuelekea mashariki na kutumbukia gizani hadi mtu atakapofika kwenye machweo ya jua.

Niligundua wakati huo kwamba nilikuwa na uwezo wa kuchagua mwelekeo ambao maisha yangu yangeelekea, hata kama chaguo pekee lililokuwa wazi kwangu, angalau mwanzoni, lilikuwa ama kukimbia kutoka mwisho au kukabiliana nalo kadri niwezavyo. Kwa kuwa nilijua giza lilikuwa haliepukiki na haliepukiki, niliamua kuanzia wakati huo kutembea gizani badala ya kujaribu kulikimbia, kuruhusu uzoefu wangu wa hasara unipeleke kwenye safari popote utakapoelekea, na kujiruhusu kubadilishwa na mateso yangu badala ya kufikiria kwamba ningeweza kuyaepuka kwa namna fulani. Nilichagua kugeukia maumivu, hata hivyo, kwa kusitasita, na kujisalimisha kwa hasara hiyo, ingawa sikuwa na wazo wakati huo lingemaanisha nini.

Na kwa hivyo, katika Maombolezo, unaelekea gizani na ukijua hiyo ndiyo njia pekee ya kwenda, na mshauri anatumaini na kusifu kwamba zaidi ya giza hilo, kutakuwa na nuru ambayo atazungumzia katika Sura ya 3, lakini hadi wakati huo, anaweza tu kuzungumzia hasara. Na kwa hivyo, nadhani ni muhimu kumwelewa msimulizi huyu kama anavyoitwa kwa ujumla nani mzungumzaji mkuu, si kama mwandishi wa habari au mtazamaji tu bali kama mtu ambaye ni mtsekaji mwenzake katika huzuni hiyo kama Myahudi mwenzake. Yeye pia, alikuwa amepitia anguko la Yerusalemu na anguko la hekalu, anguko la ufalme na anguko la kila kitu, lakini pia ni mshauri.

Inaonekana alikuwa kuhani, mtuhumiwa mmoja, ambaye amefunzwa kuzungumza na kufunzwa katika mila za Israeli, na anaweza kuzitumia kutumbukia gizani pamoja na kutaniko na kuwaongoza kupitia giza na hatimaye kwa matumaini kuingia kwenye mwangaza wa nuru. Shairi hili la kwanza linagawanywa katika nusu mbili vizuri. Mstari wa 1 hadi 11 na kisha mstari wa 12 hadi 22.

Tunapofikia mstari wa 9, tunaona kwamba mhusika huyu Sayuni anaingilia kati kwa ukali katika mstari mmoja, na kisha tunaona kwamba tena mwishoni mwa mstari wa 11, anaingilia kati tena, na mshauri anainama kichwa chake kuanzia hapo na kuendelea, na sehemu ya pili ya sura hiyo inajali sana kile Sayuni anachosema kutoka mstari wa 12 hadi 22. Tunachokiona katika sura hii ni kwamba kuna beti, ambazo tunaziita beti, ambazo kwa kweli ni beti zenye mistari mitatu, na ni neno la kwanza katika mstari wa kwanza linalopitia mpangilio wa alfabeti. Cha kushangaza, mstari wa 7 una mistari minne, na tutapata tofauti sawa katika sura ya 2, na Kiebrania haionekani kuwa muhimu.

Haikuwa ya kutaka ukamilifu katika ushairi wake. Sifa moja ni kwamba kuna kipimo fulani kinachotawala sehemu kubwa ya sura hii ya kwanza na sehemu kubwa ya

kitabu, kwa kweli, katika sura nne za kwanza, na hicho ndicho tunachokiita kipimo cha kuchechemea. Kuna silabi tatu zenye lafudhi katika mstari, na nusu ya kwanza ya mstari ina silabi tatu zenye lafudhi, na nusu ya pili haina nyingine tatu. Ina silabi mbili tu, kwa hivyo unahisi umekata tamaa kidogo. Inaitwa kipimo cha kuchechemea, na hiyo ni sifa ya maombolezo ya mazishi ya kidunia.

Kipimo hiki cha kuchechemea kinakatishwa tamaa sana na kinajumuisha kukata tamaa katika sauti yake yenyewe pamoja na silabi hizo mbili za mwisho zenye lafudhi badala ya zile tatu ambazo huenda ulitarajia. Je, ni kitu kingine tunachokiona kuhusu shairi hili ambacho tumetaja hapo awali? Neno hili jinsi. Nilisema hivyo katika ufafanuzi wangu, ambao ninaita liturujia ya huzuni, nilitafsiri jinsi hiyo ilivyo mbaya na ile kidogo isiyoeleweka, lakini inaleta upande wa kihisia wa neno hilo kwamba ni kelele au ni kilio, na kwa hivyo kuna hisia zinazoonyeshwa hapo.

Watu huzungumzia mantiki ya sura ya kwanza lakini hapana pia kuna hisia hapo pamoja na mchanganyiko wa sababu na pia hofu katika suala la mshangao huu wa msisimko. Kama ninavyosema, tuna maombolezo ya mazishi hapa, lakini tutagundua kwamba kuna kugeukia sala ambapo Sayuni inahusika. Jambo moja ambalo ni la kawaida kwa maombolezo ya mazishi ni kwamba kuna mabadiliko na tofauti, na kuna ukumbusho wa hasara, na kile kilichokuwa kizuri sasa kimepotea.

Kilichokuwa kizuri sasa kimegeuka kuwa kibaya au hakipo tena. Tunaona kwamba hii ni tabia sana. Kuna maelezo ya hasara tofauti katika sura ya kwanza na kuna tofauti hii kati ya siku nzuri za zamani na siku mbaya za sasa ambapo kila kitu kimebadilika na kuwa kibaya zaidi.

Hii ni sifa kubwa ya uzoefu wetu wa mgogoro. Mtu aliyefiwa anaweza kusema ninamkosa sana au ninamkosa sana na kuwa mwangalifu sana kuhusu kile ambacho mtu amepoteza, kwa hivyo haishangazi kwamba hapa tuna orodha ya hasara. Nusu ya kwanza ni orodha ya hasara za binadamu au za kijamii, watu ambao wamepotea, ilhali mimi nagawanya nusu ya kwanza katika sehemu mbili.

Moja hadi sita ni hasara za kibinadamu au kijamii, na kisha hasara za kimwili saba hadi kumi na moja, vitu vya kimwili ambavyo vimepotea, na hivyo huo ndio mgawanyiko kati ya pande mbili za nusu hii ya kwanza. Sasa, kuna dhana mbili. Tunapaswa kurudi kwenye mila tena hapa kwani tutakutana nazo katika maandishi halisi, na mila ya kwanza inahusiana na mstari wa kwanza hadi kumi na moja kwa ujumla na mila ya pili inahusiana na mstari wa kwanza hadi sita tu, na mila hiyo ya kwanza ni kitu kilichopotea, kitu ambacho huna tena na ndicho tunachokiita theolojia ya Sayuni, na imeelezwa sana katika zaburi.

Kundi dogo, halifuati mfululizo. Kuna kundi dogo la zaburi tunaloliita Nyimbo za Sayuni, na kuna Zaburi arobaini na sita, arobaini na nane, na sabini na sita. Zaburi hizi

zinasema jinsi Yerusalemu ilivyo nzuri na jinsi ilivyo mji wa Mungu, na Mungu ataubariki milele na kuulinda milele, na ni zaburi nzuri zinazomsifu Mungu.

Ni aina ya wimbo unaomsifu Mungu kwa kile tunachokiita theolojia ya Sayuni. Mambo yote yatakuwa sawa na Sayuni, na tunapata hilo katika kitabu kingine pia. Tunapata katika kitabu cha Isaya kwamba katika sehemu ya kabla ya uhamisho ya kitabu cha Isaya, ndani ya sura ya kwanza hadi thelathini na tisa, kuna sherehe ya Sayuni iliyohifadhiwa kutoka kwa Waashuri.

Ilionekana mwaka wa 701 katika utawala wa Hezekia kana kwamba Yerusalemu ingeangushwa na Waashuri, na kwa kweli ilizingirwa na Senakeribu, lakini kisha yote yalikwisha, na Waashuri walirudi nyuma, na hii, kwa Isaya, ni sherehe ya theolojia ya Sayuni. Na kisha katika Isaya wa Pili kuna ufufuo, mfululizo wa maandishi ya uhamisho sasa. Kuna kukiri bila kuficha kwamba theolojia ya Sayuni haikutimia lakini kuna ahadi ambayo itatimia katika siku zijazo.

Katika sehemu ya baada ya uhamisho kuanzia Isaya 46 na kuendelea, kuna matarajio ya utamaduni wa Sayuni kuanzishwa upya. Lakini hapa tuko mwanzoni mwa kipindi cha uhamisho na kwamba utamaduni wa Sayuni umepotea na Yerusalemu umeanguka. Baada ya yote, sio mji unaopendwa na Mungu na Mungu hajautunza.

Amewaachilia Wababeli na hii inawezaje kuwa theolojia hii nzuri ya Sayuni? Na bila kuficha, mstari wa kwanza hadi wa kumi na moja unakata madai ya theolojia ya Sayuni na kusema hayajafanya kazi, sivyo? Hayajafanya kazi. Miongoni mwa waumini kulikuwa na matarajio haya ambayo yangepaswa kufanya kazi. Kulikuwa na imani hii, kulikuwa na thamani hii iliyowekwa kwa Sayuni.

Nilisema hapo awali kwamba sehemu moja ya huzuni ni kukubali kwamba mtu anaweza kulazimika kubadilisha matarajio yake. Matarajio fulani hayajafanya kazi na hatimaye mtu anahitaji seti nyingine ya matarajio ambayo yatafanya kazi na seti nyingine ya maadili badala ya maadili ambayo yamempotosha. Na hivyo ndivyo tulivyo.

Kuna haja hii ya kupita sehemu ya mfumo wa imani ambayo haijafanya kazi. Kupita matarajio hayo na kusonga mbele hadi seti mpya ya matarajio. Sio katika sura ya tatu ambapo tunafikia matarajio hayo mapya ambayo yanawasilishwa na mshauri kwa kutaniko, lakini kwa sasa, mtu anapitia gizani na anathamini sana hasara.

Na si zaidi ya hapo katika mstari wa kwanza hadi wa sita, hasara za kijamii kabla hatujafikia hasara za kimwili. Na hapa kuna dhana nyingine tunayokutana nayo katika maandishi sasa: kanuni ya mshikamano. Mtu fulani amesema kwamba kuna mataifa ya kikomunisti ambayo husema sisi, ilhali kuna mataifa yasiyo ya kikomunisti ambayo husema mimi.

Na katika nchi za Magharibi, tunajifanya watu binafsi katika maisha yetu yote. Sisi ni watu binafsi wengi, na tunaona ni vigumu kujaribu kuishi kama jamii, na hatukubaliani kwa sababu ni mimi ninayehesabika. Lakini barani Afrika na Asia kuna mtazamo zaidi wa ujumuishaji.

Wewe ni wa jamii. Wewe ni wa familia. Wewe ni wa ukoo.

Wewe ni wa kabila. Wewe ni wa taifa. Kuwa na ushirikiano na mataifa mengine.

Na unashikilia mshikamano huu wote. Hili ndilo linalofanya maisha yawe na maana. Na unajiweka kama mtu binafsi katika hisia hizi za pamoja.

Na kwa hivyo, katika kujihusisha na mstari wa kwanza hadi wa sita katika hasara ya kijamii kuna jambo hili la ziada linalofanya iwe na maana zaidi na ya kusikitisha zaidi kwa upande wa hawa Wayahudi ambao wamepoteza vipengele vingi vya kibinafsi vya maisha yao, vipengele vya kijamii, vipengele vya kibinadamu, vipengele vya kijamii vinavyowazunguka. Mstari wa kwanza. Jinsi mji ambao hapo awali ulikuwa umejaa watu ulivyo mpweke.

Upweke ni neno muhimu sana kwa mstari wa kwanza hadi wa sita. Hasara za kijamii za binadamu. Upweke.

Upweke ni neno la kusikitisha sana. Ni kwa ajili ya tamaduni zote, hata kwa tamaduni zetu binafsi kama tunavyoishi. Lakini ilikuwa jambo la kustaajabisha sana kwa Yuda kuwa mpweke.

Kuna zaburi kadhaa, zaburi za maombolezo za kila mmoja, zinazolalamika kuhusu upweke ambazo haziwezi kuvumilia. Tunaona neno hili likikaa mjini. Nasi tukakutana na mkao huo wa kukaa kama tabia ya kuomboleza.

Na kwa hivyo, hili ni jambo ambalo tunapaswa kuthamini. Na kwa hivyo, kuna utambulisho wa kibinadamu tangu mwanzo wa jiji. Na anaitwa kama yeye.

Anazungumziwa anapopitia sura hiyo. Anailinganisha na mjane. Sayuni anatajwa kama mwanamke katika utambulisho huu.

Nilikuwa nikifundisha maombolezo hivi majuzi, na mwanamke mmoja alinijia wakati wa mapumziko na kuniuliza kwa nini Sayuni alitajwa kama mwanamke. Kwa nini asiwe mwanaume? Loo, nilisema, sikufikiria kuelezea hilo. Hilo ni swali zuri sana. Na nitalishughulikia darasa hilo katika saa ijayo.

Na kwa hivyo, nilielezea darasa kwamba kuna jinsia mbili tu katika Kiebrania, kiume na kike. Na kila kitu lazima kiwe cha kiume au kike. Hakuna uke.

Lazima ujifunze jinsia zote mbili. Neno mji kwa kweli ni neno la kike. Sayuni na majina ya miji kama Sayuni au Yerusalemu kwa kawaida huchukuliwa kama wanawake.

Ni nomino za kike. Nomino za kike. Na kwa hivyo, unapotaka kujifanya mtu, kwa kawaida unamfikiria mwanamke.

Kuna mengi zaidi ya hayo, lakini hayo yanatosha kuendelea nayo. Na kwa hivyo, kuna mji huu mtupu. Na ulikuwa mji mkuu wa taifa.

Baada ya 586, haukuwa mji mkuu tena. Mizpa, katika eneo la kabila la Benyamini. Huo ulikuwa mji mkuu mpya, si Yerusalemu.

Ilikuwa jiji kuu lililojaa watu kama mji mkuu wa Yuda, lakini sivyo tena. Na imelinganishwa na mjane. Jinsi gani imekuwa kama mjane.

Alikuwa mkuu miongoni mwa mataifa. Na mjane, unaweza kufikiri kwamba tukizungumzia ndoa, baadhi ya wachambuzi wanasema, linganisha ukweli kwamba kwingineko katika manabii hasa, uhusiano wa agano ulionyeshwa kwa maneno ya ndoa, na Yahweh alikuwa mume. Na sasa Sayuni alikuwa amepoteza mume.

Yahweh, Mungu. Lakini hapana, ni ulinganisho wa kijamii zaidi. Wajane walikuwa na tabia ya kuwa wanyonge na wasiojali katika jamii ya Yudea na jamii ya Israeli bila mwanaume wa kuwaunga mkono.

Na kitabu cha Ruthu ni ufafanuzi kuhusu hilo. Wajane wawili walikuwa wakijitahidi kuishi, wakijitahidi kuishi katika ulimwengu wa mwanaume. Na njia pekee ya kutoka ni kwa mdogo kuolewa.

Na hiyo ndiyo njia pekee ya kusonga mbele. Kwa hivyo, hii ni marejeleo ya kijamii. Mjane mara nyingi alikuwa mtu mhitaji aliyehitaji upendo.

Na hapo ndipo tulipo. Na kwa hivyo, ni hali mbaya kuwa ndani yake. Alikuwa mkuu hapo awali miongoni mwa mataifa.

Huko Palestina, kulikuwa na mataifa kadhaa madogo. Na Yuda ilielekea kuonekana kama mataifa yanayoongoza. Huko nyuma mnamo 593, kulikuwa na mkutano.

Kulikuwa na hofu ya kushambuliwa na Wababeli. Na hivyo, mataifa madogo yalikusanyika pamoja. Na yalikutana wapi? Yerusalemu.

Mataifa mengine yote yalituma wajumbe Yerusalemu, ambapo ndipo mkutano huu wa kimataifa ulifanyika, na tunaambiwa kuhusu hilo katika Yeremia 27. Kwa hivyo, Yerusalemu ilikuwa mahali muhimu huko Palestina.

Na Yuda ilikuwa muhimu miongoni mwa ahadi za kifalme za Babeli. Na kisha yeye ambaye hapo awali alikuwa binti mfalme miongoni mwa majimbo. Ndiyo, umuhimu wa Yuda miongoni mwa majimbo umekuwa kibaraka.

Kimsingi mfanyakazi wa kulazimishwa. Mtu anayelazimishwa kufanya kazi ambayo mtu hataki kufanya. Na kwa hivyo kuna usemi mwingi wa hasara hapa.

Huu ndio usemi wa kwanza wa hasara. Akimgeukia Sitzer, mwenye neema iliyojificha, anarejelea hasara. Hasara huunda zawadi tasa, kana kwamba mtu anasafiri kwenye bahari kubwa ya utupu.

Wale wanaopata hasara wanaishi kati ya wakati uliopita ambao wanautamani na wakati ujao ambao wanautumainia. Wanataka kurudi kwenye bandari ya wakati uliopita waliouzoea na kurejesha kile kilichopotea. Afya njema, mahusiano yenye furaha, na kazi salama.

Au wanataka kuendelea na safari na kugundua mustakabali wenye maana unaoahidi kuwaletea maisha tena. Upasuaji uliofanikiwa, ndoa ya pili, kazi bora. Badala yake, wanajikuta wakiishi katika zawadi tasa ambayo haina maana.

Kumbukumbu za zamani huwakumbusha tu kile walichopoteza. Matumaini ya wakati ujao huwadhihaki tu kwa kitu kisichojulikana ambacho hata hakiwezi kufikiria. Kumbukumbu za zamani huleta furaha, kama nilivyogundua, lakini inachukua muda kwa kumbukumbu kufaraji badala ya kuteswa.

Na kwa hivyo, ubeti wa kwanza, mstari wa kwanza, ni kauli hii ya jumla ya hasara. Na kisha itakuwa maalum. Ni aina gani za hasara? Na mstari wa pili unaelezea hasara za washirika wa kisiasa.

Inaanza na mshangao, mshangao wa kihisia, katika utambulisho huu wa kibinadamu. Analia kwa uchungu usiku huku machozi yakiwa mashavuni mwake. Kitu ambacho unaweza kukiona.

Miongoni mwa wapenzi wake wote, hana wa kumfaraji. Rafiki zake wote wamemtendea kwa hila, Wamekuwa adui zake.

Na mataifa hayo yaliyokusanyika mwaka 593 kwenye mkutano huo chini ya Mfalme Hezekia katika Yeremia 27, yalikuwa yameshindwa au yalikuwa yameenda kwa adui kama chaguo pekee. Na hayakuunga mkono tena Yuda. Na Yuda iliachwa peke yake bila washirika hao wa kuleta faraja au msaada.

Wote waliunga mkono Babeli sasa, iwe kwa hiari au kwa nguvu. Na kwa hivyo, hakuna faraja, hakuna faraja. Katika sura yote ya kwanza, kuna taswira hii ya ukosefu wa faraja.

Na hii ni sehemu ya upweke. Ni sehemu ya mshikamano ambayo haikuwepo, na huzuni inahitaji wengine kuisitiza na kusimama upande wa mtu na kushikana mkono, kama marafiki wa Ayubu walivyofanya katika Ayubu sura ya pili. Lakini hapa Yerusalemu imetengwa, imeachwa kwa huzuni pekee.

Na kisha, katika mstari wa tatu, uhamisho wa Wayahudi wenzao. Hiki, kama ninavyosema, kitabu hiki kimekusudiwa wale walioachwa nyuma huko Yuda. Lakini marafiki na jamaa zao wengi walikuwa wametumwa katika safari hiyo ndefu kuelekea kaskazini na kisha mashariki na chini kusini hadi Babeli katika uhamisho, uhamishoni.

Yuda amekwenda uhamishoni kwa mateso na utumwa mgumu. Sasa anaishi miongoni mwa mataifa na hapati mahali pa kupumzika. Seti mpya ya mataifa sasa iko Mesopotamia.

Wafuasi wake wote wamempata katikati ya dhiki yake. Na mstari huo wa mwisho katika ubeti huo wa tatu ni kukusanywa kwa watu. Njoo hapa, huwezi kutoroka.

Jiunge na maandamano. Umejumuishwa. Lazima uende Babeli na uondoke nyumbani kwako.

Katika mstari wa tatu, katika mstari huo wa pili, anaishi sasa. Ndiyo, RSV mpya na pia NIV zinakosa ukweli kwamba iko kihalisi na ni mkao huu wa kuomboleza. Wahamishwa walienda Babeli.

Wao pia walikuwa wakiomboleza pamoja na wale walioachwa nyuma. Na hawakupata mahali pa kupumzika. Tulizungumzia hilo hapo awali, kwamba huu ni ukumbusho uliokusudiwa wa Kumbukumbu la Torati 28 na mstari wa 65, ambao ulitazama mbele kwenye mustakabali mbaya ambapo taifa lililomwacha Mungu wao wa agano lingejikuta katika dhiki kubwa na kuhamishwa, kwa kweli, kutoka nchi yao ya asili.

Hakuna mahali pa kupumzika. Na hii ni muhimu sana. Ni kidokezo cha kwanza.

Lazima uzingatie Kumbukumbu la Torati 28. Labda kuna maana fulani katika sura hiyo kwetu ambayo tunaweza kuitumia katika hali hii yote. Kisha, katika ubeti wa nne, kuna upweke wa kidini, ambao una umuhimu wa kidini kwa upweke.

Sayuni ilikuwa mahali pa sherehe mara tatu kwa mwaka, na watu wangekuja wakijazana; wasafiri kutoka kote nchini wangekuja wakijazana Yerusalemu. Lakini sasa si tena, si tena. Hekalu liliharibiwa.

Na hapa ndipo kusanyiko lilipokusanyika, nadhani, kwa ajili ya ibada hii katika ua ulioharibiwa wa hekalu, lakini likihisi upweke sana. Barabara zinazoelekea Sayuni

zinaomboleza, kwa maana hakuna anayekuja kwenye sherehe. Na hapo kuna mfano huu wa barabara ambazo wahujaji walipitia.

Malango yote ni ukiwa na yameharibika. Yameangushwa. Ndiyo, malango hayo ya jiji, lakini pia yanaomboleza.

Na hili ni neno la maombolezo pia. Makuhani wake wanaugua. Wale waliokuwa wakiendesha sherehe kwa nyimbo nzuri, sasa wanaugua.

Wasichana wake wadogo wanaomboleza na hali yake ni chungu. Wasichana wadogo, wanaonekanaje kwenye picha hii hapa? Kwa sababu wanawake hawakushiriki katika ibada za kidini. Hawakuwa na sehemu ya mdomo.

Lakini walicheza sehemu fulani. Na kuna mstari katika Zaburi 68 na mstari wa 24 na 25, ambao hauzungumzii kuhusu huduma ya hekaluni bali kuhusu maandamano ambayo wahujaji wangejiunga nayo kwenda hekaluni kabla ya ibada. Na Zaburi 68, mstari wa 24, maandamano yako matakatifu yanaonekana, Ee Mungu, nyuma katika siku nzuri za zamani, maandamano ya Mungu wangu, Mfalme wangu katika patakatifu, waimbaji mbele, wapigaji wa muziki wa mwisho, kati yao, wasichana wakipiga matari.

Na kwa hivyo, inanifanya niwafikirie wasichana katika Jeshi la Wokovu wakipiga matari yao na kujiunga na hili katika maandamano haya. Na angalau wangeweza kushiriki. Lakini si sasa.

Sio sasa. Walipoteza kazi zao, wasichana hawa wadogo. Walipoteza nafasi yao ya utaalamu wa muziki.

Wasichana wadogo walioachwa Sayuni walikuwa wakiomboleza. Na kwa hivyo, kuna umuhimu wa kidini kwa hasara hii tunayopata hapa. Na kisha, katika mstari wa 5, kuna mabadiliko sasa.

Tutaona katikati ya ubeti huu kwamba adui zake wamekuwa mabwana, na adui zake wanafanikiwa kwa sababu Bwana amemfanya ateseke kwa sababu ya wingi wa makosa yake. Watoto wake wamekwenda zao, mateka mbele ya adui. Katika mstari wa kwanza na wa tatu wa ubeti huu, tunaona kwamba kuna hasara hapo.

Maadui zake wamekuwa mabwana. Kwa kweli, wamekuwa wakuu. Na tena, kuna mwangwi wa Kumbukumbu la Torati.

Kumbukumbu la Torati 28:44 ilizungumzia kuhusu maadui kuwa vichwa. Na kwa hivyo, kuna dokezo hili tena, linalorejelea Kumbukumbu la Torati 28. Na pia, katika mstari wa mwisho, watoto wake wamekwenda zao, mateka.

Hawa pia huenda kama wafungwa. Ni mwangwi wa makusudi wa Kumbukumbu la Torati 28:41. Na kwa hivyo, inaonyesha tena kwamba kuna maana fulani ya kusikitisha kwa huzuni hii.

Kuna umuhimu fulani ambao unaweza kuelezea kitheolojia. Na hilo limeelezwa katikati, mstari wa kati kwa sababu Bwana amemfanya ateseke kwa sababu ya wingi wa makosa yake. Nadhani NIV ina dhambi, lakini hakuna hata moja kati ya hizo inayotosha.

Dhambi ni neno la jumla. Uasi unamaanisha kuvuka mstari ambao haupaswi kuuvuka. Lakini ni vitendo vya uasi.

Uasi dhidi ya Mungu. Na hilo ndilo wazo lililopo. Na kwa hivyo, katika anguko la Yerusalemu, hakukuwa tu na uasi wa kisiasa dhidi ya Nebukadreza, lakini pia ulikuwa uasi dhidi ya Mungu mwenyewe ambao Yerusalemu ilipaswa kuadhibiwa.

Na kwa hivyo, kuna matumizi haya ya kitheolojia ya neno hili la kisiasa kuasi, waasi dhidi ya Mungu. Hii ndiyo sababu hii imetokea. Na hatimaye, tumefikia maana fulani.

Maana hiyo, tafsiri hiyo ya janga, inategemea Kumbukumbu la Torati 28 na inasema, hapa kuna matarajio ya kusikitisha na ya kusikitisha kwamba hukuwa umezingatia hasara yako. Na hii ndiyo sababu hii inatokea, kwa kweli. Na kwa hivyo, kile ambacho tumekuwa nacho ni kwamba tumepitia njia ya huzuni, njia hii ya huzuni, kukumbuka hasara, lakini sasa, katika hatua hii, tuna njia ya hatia inayokuja pamoja na huzuni hiyo.

Kisha tunaendelea na aina ya mwisho ya hasara. Nadhani hii ni hasara ya ufalme, hasara ya mila ya kifalme ya Daudi, ambayo ilikuwa sehemu kubwa ya mila ya Yerusalemu. Utukufu wake wote umeondoka kutoka kwa binti Sayuni.

Nadhani hilo ni neno zuri katika RSV mpya. Na linaonyesha ukweli kwamba mara nyingi neno hili, neno la Kiebrania la utukufu, hutumika katika muktadha wa kifalme. Wakuu wake wamekuwa kama kulungu wasiopata malisho.

Walikimbia bila nguvu mbele ya mfuatiliaji. Wakuu si tafsiri bora zaidi. Kwa kweli ni maafisa wa kifalme, si wanachama wa familia ya kifalme, lakini maafisa wa kifalme ndio wanachomaanisha mara nyingi wakuu.

Na hivyo, ni mwangwi wa jumba la kifalme na mfumo mzima wa kifalme, lakini umeondoka. Na kisha, kwa mara ya kwanza katika mstari huo wa kwanza, tunapata neno hili: binti Sayuni, binti Sayuni. Na neno hilo binti linaonyesha tu utambulisho wa kike, kwamba Sayuni amechukuliwa kama mwanamke.

Na miji mikuu, miji, na mataifa, yanapoonyeshwa kama mtu, mara nyingi hupambwa kwa neno binti kuonyesha kwamba yameonyeshwa kama mwanamke. Na hivyo ndivyo tulivyo. Kuna hasara tunazopitia.

Na kwa hivyo, ni ngumu sana. Aya hizi sita za kwanza, tuna maombolezo ya mazishi hapa, ambayo ni desturi ya kidunia inayoletwa na kilio hiki au kilio, Echa! Na kisha tofauti hii kati ya zamani na sasa, na mita hii inayochechemea, tatu pamoja na mbili. Ndiyo, maombolezo ya mazishi ya kidunia, lakini dini imeingia kupitia mlango wa nyuma, kana kwamba ni.

Na katika kujitahidi kupata maana, hubaki na maana, hata maombolezo haya ya mazishi. Na kuna aina ya mseto unaoendelea, unaoundwa, kwa kuwa kuna mtazamo huu wa kitheolojia. Kwa sababu matarajio ya zamani yamepita, na kulikuwa na matarajio moja ambayo hawakuwa wameyakumbuka.

Sehemu ya utamaduni, Kumbukumbu la Torati 28, kwamba hatima ya Israeli, inapomwacha Mungu wake wa agano. Na kwa hivyo, hapa ina maana fulani na tafsiri fulani, na kuna umuhimu fulani ndani yake. Haikuwa ya kushangaza kabisa.

Inaweza kuelezewa. Tumeshuhudia michakato kadhaa ya huzuni, tabia ya huzuni ikionyeshwa hapa. Ibada za kuomboleza, kuketi, na kurarua katika mstari wa kwanza, kulia machozi katika mstari wa pili, na kisha vitendo vya kuomboleza katika mstari wa nne.

Na kuna mapitio haya ya hasara, aina nyingi tofauti za hasara. Lakini kuna mwanzo wa utafutaji huu wa maana. Sehemu ya mchakato huo wa huzuni, kwenda zaidi ya hasara, ni kutafuta utafutaji wa maana ili kuelewa janga, ikiwa inawezekana.

Na una mfululizo huu wa nukuu, Kumbukumbu la Torati 28, na kisha tahajia, katikati ya mstari wa tano, kwa mara ya kwanza. Kisha kuna mfumo huu wa imani unaokuja, lakini sasa ni mfumo wa imani mbaya, ambao lazima ukubaliwe. Tulipata njia mbili, huzuni juu ya hasara na kisha hatia, zilizopendekezwa katika marejeleo ya Kumbukumbu la Torati 28 na kisha kutajwa katikati ya mstari wa tano.

Na katika mkazo wa kifasihi kuhusu Sayuni, kama mtu aliyeonyeshwa kama mtu, Sayuni inawakilisha mahali penyewe, ambapo palikuwa pameharibiwa sana kimwili. Pia inawakilisha kutaniko, au kile ambacho kutaniko linapaswa kuwa, mfano wa kuigwa, na kile ambacho kutaniko lilipitia katika majanga yao. Kama ninavyofikiri nilivyosema hapo awali, Sayuni itatumika kama mfano wa kuigwa kwa kutaniko, na Sayuni inajibu kwa njia ambayo kutaniko litahitaji kujibu kwa zamu.

Na kwa hivyo, katika mstari wa saba hadi wa kumi na moja, tunageukia hasara za mali. Na tunaweza kusema, hakika mtu anaweza kuchukua hatua hiyo moja. Hasara za mali, vitu vya mali, havijalishi sana.

Lakini kwa kweli, ukifikiria kuhusu hilo, kuna vitu vingi vya kimwili ambavyo huwa sehemu yetu, ni upanuzi wa sisi wenyewe, na tunahitaji tu kuibiwa, na vitu vingine vichukuliwe ili kutambua, oh, ninawezaje kuishi bila kitu kama hicho? Na ni mbaya kufikiria kwamba sehemu ya nafsi yako inapotea na kuchukuliwa na mwizi, kwa kweli. Na kwa hivyo, hasara za kimwili, zimetajwa mara tatu. Na una mstari wa saba, vitu vya thamani, vitu vyote vya thamani ambavyo vilikuwa vyake wakati wa kale.

Na kisha, katika mstari wa kumi, tena, maadui wananyoosha mikono yao juu ya vitu vyote vya thamani. Na kisha NRSV inatungusha, kwa sababu neno lile lile la Kiebrania limetafsiriwa hazina katika mstari wa kumi na moja, wanabadilisha hazina zao kwa chakula. Tafsiri ya NIV inaweka hazina kwa mifano hiyo yote mitatu.

Na kwa hivyo, hapa kuna mifano mitatu ya upotevu wa mali. Na kuna hamu hii ya kile kinachopotea. Mtu anawezaje kuishi bila vitu hivi? Mstari wa saba, Yerusalemu inakumbuka.

Ndiyo, kuna haja ya kukumbuka na kukumbuka. Huwezi kusahau. Daima ni habari za kuvunja moyo, kile ulichopoteza.

Katika siku za mateso na kutangatanga kwake, vitu vyote vya thamani alivyokuwa navyo zamani. Siku za mateso yake, vipi kuhusu kutangatanga? Vitabu vya saikolojia kuhusu huzuni vinataja kutotulia. Kwamba unapokuwa na huzuni, huwezi kuzingatia chochote, na akili yako inaendelea kuyumba-yumba huku na huko, na inajali aina tofauti za hasara.

Na kutangatanga huku kunaonekana kuwa neno bora la kisaikolojia, kutotulia. Na kwa hivyo kuna ukumbusho huu wa kupotea kwa vitu hivi vya thamani, vilivyochukuliwa na adui kama nyara. Askari hawakulipwa sana kwa uelewa kwamba ardhi ilipotekwa, jiji lilitekwa; ungeweza kuchukua chochote unachopenda na kunyakua saa ya Rolex kutoka mkononi mwa mtu ambayo ni yako sasa kwa sababu wewe ndiye mshindi.

Na kwa hivyo kuna mabadiliko haya wanayopitia, uporaji. Lakini zaidi ya hayo, kama sehemu ya huzuni yao, wakati watu wake walipoanguka mikononi mwa adui, na hapakuwa na mtu wa kumsaidia, adui alitazama akidhihaki baada ya kuanguka kwake. Na wakati mwingine, mtu anapopata hasara, kuna fedheha kama sehemu ya hiyo.

Na fedheha hiyo ni sehemu ya pili ya mateso. Sio kile ambacho kimetokea bali jinsi watu wanavyokuchukulia wakati jambo fulani limetokea. Na hapa kuna dhihaka hii.

Na katika maombolezo yote, kuna mateso ya msingi na mateso ya pili, ambayo yanaifanya iwe mbaya zaidi. Na inajitokeza tena katika mstari wa 8, Yerusalemu

ilitenda dhambi kubwa, kwa hivyo imekuwa dhihaka. Wote walioiheshimu wanaidharau.

Wameuona uchi wake. Yeye mwenyewe anaugua na kugeuza uso wake. Kuna aina hii ya fedheha na aibu inayoendelea katika mstari huu.

Uchi huu umevuliwa vyote alivyokuwa navyo, umevuliwa vitu hivi vya thamani, na matokeo yake anahisi uchi sana. Lakini kuna kukiri huku kwa msimulizi, na kwa mshauri, kwamba kunahusiana na dhambi. Yerusalemu ilitenda dhambi kubwa.

Kwa hivyo, tunarudi kwenye hoja ya mstari wa 5, kipengele hiki cha hatia pamoja na kipengele cha huzuni. Na kisha katika mstari wa 9, tunapoendelea, kuna sitiari inayotumika. Uchafu wake ulikuwa kwenye sketi zake.

Hakufikiria kuhusu wakati ujao. Kuanguka kwake kulikuwa kwa kutisha bila mtu wa kumfariji. Na tuna sitiari hapa.

Ni damu ya hedhi inayotia madoa nguo. Na hii ingesababisha, katika ibada ya Kiebrania, kusababisha uchafu wa ibada. Lakini hapa kuna sitiari ya makosa.

Ni dhambi ya mwanzo wa mstari wa 8, ikiwekwa katika maneno ya sitiari. Pamoja na hayo, hakukuwa na wazo lolote kuhusu wakati ujao, hakukuwa na wazo lolote kuhusu matokeo ya matendo ya dhambi kwamba yangesababisha mahali pabaya zaidi, kwamba Mungu angeadhibu hatimaye. Kulikuwa na kutoona mbali kimaadili.

Lakini basi tunapata usumbufu. Sayuni inaingia. Ee Bwana, angalia mateso yangu kwa maana adui ameshinda.

Na neno ushindi ni kutenda makubwa, kutenda makubwa, na kuelekeza uzito wao. Adui ameelekeza uzito wao. Ni kuhusu Babeli kwenda mbali sana.

Na hapa, kuna njia mpya inayoingia, ambayo tunapaswa kuiona mara kwa mara, njia ya malalamiko. Sio haki, Mungu. Adui pia ametenda dhambi.

Tutajadili hili baadaye kidogo na kuelezea kinachoendelea kwa undani zaidi. Lakini kuna malalamiko haya yanayojitokeza katika sala hii ndogo. Na kisha, katika mstari wa 10, msimulizi anaendelea.

Maadui wamenyoosha mikono yao juu ya vitu vyao vyote vya thamani. Amewaona hata mataifa yakivamia patakatifu pake, wale uliowakataza wasiingie katika kusanyiko lako. Huu ni urejeleo mwingine wa kimaandiko.

Na marejeleo hapa ni Kumbukumbu la Torati 23. Na yametajwa waziwazi kama marejeleo hapa katika maandishi. Na Kumbukumbu la Torati 23 inasema, Mwamoni wala Mmoabu hataruhusiwa kuingia katika kusanyiko la Bwana, hata kizazi cha kumi.

Hakuna hata mmoja wa wazao wao atakayekubaliwa katika kusanyiko la Bwana. Na kisha hutoa sababu. Na maandishi yanazungumzia yenyewe kuhusu kukubaliwa katika ibada.

Lakini hapa, inachukuliwa kwa maana tofauti. Inazungumzia maadui. Na si jeshi la Babeli pekee, bali wote ni vikosi kutoka mataifa ya ndani, ikiwa ni pamoja na mataifa ya ndani katika eneo hilo la Palestina, ikiwa ni pamoja na Waamoni na Wamoabu, bila shaka, wanaovamia patakatifu, si sasa kuabudu, bali kuharibu na kuharibu.

Na kwa hivyo hapa tena, malalamiko haya ya Sayuni katika sala hiyo ndogo mwishoni mwa mstari wa 9 yanaelezwa na msimuliaji katika mstari wa 10 kama dhambi ya kidini dhidi ya Mungu na kwenda kinyume na mapenzi ya moja kwa moja ya Mungu. Na kwa hivyo, hii inaletwa mbele za Mungu kama malalamiko. Na kisha, katika kisa cha tatu, mstari wa 11, kuna biashara ya hazina kwa chakula, biashara ya vitu vya thamani kwa chakula.

Nakumbuka nilitumwa St. Petersburg mwaka wa 1997 kufundisha katika Chuo cha Baptist. Na nilipelekwa kuzunguka St. Petersburg. Na pale, katika barabara kuu, kulikuwa na wazee na wanawake wazee wakiwa wameshika vitambaa vya thamani vya urithi, saa, na mikufu.

Na ilikuwa wakati wa ugumu mkubwa wa kiuchumi kwa Urusi. Na hawakuwa wakilipa Hifadhi ya Jamii, ambayo wazee walikuwa wamezoea. Na kwa hivyo, walikuwa wakitafuta hazina zao na kujaribu kupata pesa ili waweze kununua chakula.

Hii ndiyo hali halisi ambayo mtu anapaswa kuachana na vitu hivyo vya thamani ili aweze kuishi ili kupata chakula. Na hii ilikuwa sababu kubwa katika kuzingirwa huko, kuzingirwa huko kwa miezi 18. Na kisha, kwa mara nyingine tena, Sayuni inaingia.

Ee Bwana, angalia uone jinsi nilivyokosa thamani. Na tena, hii ni sababu ya pili ya mateso. Sio yaliyotokea bali matokeo ya kijamii ya yaliyotokea.

Aibu ambayo watu wanaidharau sasa. Na hii ni ngumu sana kuvumilia. Na hivyo wanaleta hisia hii ya kutokuwa na thamani kwa Mungu na kusema, tunahitaji msaada wako.

Tunahitaji huruma yako. Na hapa Sayuni anazungumza. Na haya yamekusudiwa kuwa maneno ya kushirikiwa na kutaniko na hatimaye kuonyeshwa na kutaniko.

Hapa ndipo tulipo. Na tunapaswa kuhusianisha na Mungu na kumletea Mungu mambo haya yote. Na hivyo ndivyo maisha yetu ya baadaye yatakavyokuwa.

Wakati mwingine, tutasoma nusu ya pili ya sura mistari ya 12 hadi 22 na hiyo ndiyo tunayopaswa kujifunza.

Huyu ni Dkt. Leslie Allen katika mafundisho yake kuhusu kitabu cha Maombolezo. Hii ni kipindi cha 3, Maombolezo 1:1-11.